

Sygn. akt IX W 1755/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: Kalina Pawełko

w obecności oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniu 11 i 30 czerwca 2014 r. sprawy

S. C.

s. F. i C. z domu B.

ur. (...) w P.

obwinionego o to, że:

w dniu 6 kwietnia 2014r. o godz. 12:05 na drodze nr(...)gm. O. kierując pojazdem marki T. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do ograniczenia prędkości określonego ustawą i przekroczył prędkość o 35 km/h jadąc z prędkością 125 km/h.

- tj. za wykroczenie z art. 92a kw

ORZEKA:

I. **obwinionego S. C.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **92 a kw** skazuje go na **karę 500,- (pięćset) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 50,- (pięćdziesiąt) złotych.**

UZASADNIENIE

Obwiniony S. C. zamieszkuje w C.. Prowadzi (...), z której według deklaracji ustnej - nie uzyskuje dochodów. Jest żonaty, nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. W przeszłości był wielokrotnie karany za wykroczenia w ruchu drogowym (k. 17-19).

W dniu 6 kwietnia 2014r. funkcjonariusze Policji K. W. (1) i S. J. pełnili służbę na drodze krajowej nr (...), w miejscu gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 90 km/h. Dokonywali pomiaru prędkości kierujących jadących od strony O. w kierunku G. laserowym miernikiem prędkości U. (...). Około godz. 12.05 K. W. dokonał pomiaru prędkości pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...). Kierujący tym pojazdem przekroczył dozwoloną prędkość jazdy o 35 km/h, poruszając się z prędkością 125 km/h. W czasie kontroli kierującemu, którym okazał się obwiniony S. C.,

funkcjonariusze okazali wynik pomiaru. Obwiniony odmówił przyjęcia mandatu karnego w wysokości 300 złotych, uzasadniając, iż inne pojazdy jechały z podobną prędkością.

(dowód: notatka urzędowa k. 4, świadectwo legalizacji miernika prędkości k. 16, zeznania K. W. k. 22v, S. G. k. 23)

S. C. został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 92akw.

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia twierdząc, iż poruszał się z mniejszą prędkością. Wyjaśnił, że policjant nieprawidłowo wykonał pomiar prędkości i uzyskany wynik nie dotyczy jego pojazdu. Obwiniony podkreślił, że poruszał się w kolumnie pojazdów, był kierującym ostatnim pojazdem, który poruszał się najwolniej, widział kontrolujących policjantów z dużej odległości.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, w ocenie Sądu zmierzają one do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie i nie znajdują potwierdzenia w pozostałych dowodach zgromadzonych w sprawie. Nie można przyjąć za wiarygodne twierdzeń obwinionego, że pomiar prędkości dokonywany był nieprawidłowo i wynik pomiaru nie dotyczy pojazdu, którym kierował obwiniony, bowiem pozostałe zgromadzone w sprawie dowody dają wniosek przeciwny.

Obwiniony nie jest w stanie stwierdzić, w którym dokładnie miejscu dokonano pomiaru prędkości, nastąpiło to zapewne przed zmniejszeniem przez niego prędkości, która nastąpiła na widok radiowozu. Funkcjonariusze byli widoczni z odległości około 500 – 600 metrów, a pomiar, zgodnie z zeznaniami K. W. był wykonany w odległości około 600 – 700 metrów od miejsca kontroli.

Sąd w pełni podzielił zeznania funkcjonariuszy policji, którzy przeprowadzali kontrolę pojazdu obwinionego. K. W. (1), który dokonywał pomiaru podkreślił, że zmierzył prędkość pojazdu obwinionego i jest pewien, iż zatrzymał właściwy pojazd do kontroli.

Sąd uznał powyższe zeznania za wiarygodne i w całości dał im wiarę. Są one spójne i logiczne, wzajemnie ze sobą korespondują. Ponadto policjanci zeznawali jedynie na okoliczności związane z wykonywanymi przez nich obowiązkami służbowymi i nie mają powodów aby bezpodstawnie pomawiać obwinionego.

Przesłuchiwana w charakterze świadka żona obwinionego A. C. zeznała, iż obwiniony jechał z przepisową prędkością, bowiem zapewniał ją o tym. Sama nie sprawdzała prędkości na liczniku. Stwierdziła, iż po zjechaniu z dwupasmówki, samochody jadące przed nimi oddalały się.

Zeznania wyżej wymienionego świadka nie mogły mieć wpływu na rozstrzygnięcie w sprawie, albowiem świadek nie widziała ani prędkości z jaką poruszał się obwiniony, ani nie wiedziała w którym miejscu został dokonany pomiar prędkości ich pojazdu.

Urządzenie (...) jest ręcznym miernikiem prędkości. By prawidłowo wykonać pomiar oczywiście potrzebna jest precyzja, bowiem ok. 2 sekund laser musi być skierowany na jeden punkt, najlepiej w okolicach tablicy rejestracyjnej pojazdu. Zatem policjant dokonujący pomiaru musi mieć odpowiednio dużo czasu i dobrą widoczność na pojazd, aby móc dokonać pomiaru prędkości. W przypadku zakłóceń, pomiar nie może zostać dokonany i nie jest wyświetlany. Urządzenie posiada celownik optyczny, waży jedynie 1,34 kg, można nim dokonywać pomiaru wybranego pojazdu, nawet w sytuacji gdy porusza się on w kolumnie pojazdów i znajduje się w znacznej odległości, nawet 1000 metrów.

Obwinionemu w czasie kontroli okazano wynik pomiaru. Prędkość pojazdu obwinionego została zmierzona przez uprawnioną do tego osobę, która posiada odpowiednie przeszkolenie w zakresie używania laserowych urządzeń do pomiaru prędkości. Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania wyniku uzyskanego za pomocą laserowego miernika prędkości. Urządzenie posiada aktualną legalizację. W ocenie Sądu zachowanie obwinionego jest zapewne związane z dużą liczbą punktów karnych za wykroczenia, która grozi utratą prawa jazdy.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, nie ulega wątpliwości, że w dniu 6 kwietnia 2014r. o godz. 12:05 na drodze (...)gm. O. S. C. kierując samochodem marki T. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do ograniczania prędkości określonego ustawą i przekroczył dopuszczalną prędkość o 35 km/h, jadąc z prędkości 125km/h. Czyn ten wypełnia znamiona wykroczenia z art. 92 a kw i z mocy tego przepisu obwiniony został skazany i wymierzono mu karę jak w sentencji wyroku.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze poprzednią karalność obwinionego za wykroczenia w ruchu drogowym, w tym wykroczenia związane przekroczeniem dozwolonej prędkości. (17 – 19)

W ocenie Sądu wymierzona obwinionemu kara grzywny jest w pełni adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu oraz stopnia zawinienia. Spełni również swoje cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej.

Z uwagi na skazanie Sąd obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania i opłatą.